

ЧИ ІСНУЄ ТРІЙЦЯ?

ЧИ ІСНУЄ ТРІЙЦЯ?

Багато століть тому людство було зведене через спонування вірити в неправду. Та мусів прийти час, коли правда вийде на верх і допоможе чесним людям оминати те, що спричиняє їм шкоду. Той час уже прийшов і на це є воля Божа. Правда відкриває брехню і допомагає чесним людям знайти охорону. Ісус Христос, великий Учитель правди, сказав про Слово Боже, яке знаходиться в Біблії так: «Славо Твоє правда» (Івана 17:17).

Однією із основних наук організованої релігії є вчення про «Святу трійцю». Мільйони людей приймають її як правду Св. Письма і свято вірують в неї. Ця наука стверджує про існування трьох богів в одному: Бог Отець, Бог Син і Бог Дух Святий; всі три рівні в силі, сутті й вічності; не створені і всемогучі. Католицька Енциклопедія під

заголовком «Блаженна трійця» пояснює її так: «Термін трійця є ужитий, щоб відзначити основну науку християнської релігії. ... Що в єдності Бога-голови є три особи: Отець, Син і Святий Дух і ці три особи відокремлені одна від другої. Ось слова символу віри Атанасія Великого: «Отець є Бог, Син є Бог, і Дух Святий є Бог, а однак нема три Боги, але лише один Бог». Така наука – цілком нелогічна, тому що це неможливо трьом особам існувати в одній особі. З наступних доказів можна ясно бачити, що така наука збудована на переказах людей, а не на Слові Божім.

Наука про «трійцю» і її пояснення є дуже помішані, і навіть виправдання що «це тайна» не є задовольняючим. Коли мати на увазі слова апостола, що «Бог не є Богом безладу, але миру» (1 Коринтян 14:33), то зараз можна побачити, що така думка не від Бога. Але ж хтось запитає, коли Бог не є

автором цієї запутаної науки, то хто є її автором?

Початок науки про «трійцю» можна дослідити в стариннім Вавилоні, Єгипті, й інших старинних міфологіях. Ані християни, ані євреї не можуть заперечити, що ті старинні народи почитали демонських богів, а Божий народ Ізраїля був остережений, щоб не змішувався із ними з причини цього факту. Є ще інші два цікаві факти: 1) що релігійніст, на ім'я Тертуліан, жив у другім столітті в місцевості Карфаген, в Африці, який ввів слово «тринітас» в латинське еклезіастичне письмо, котрий то термін означає «трійця» і не присутній жодного разу в натхнених Писаннях; 2) що та наука була перший раз впроваджена в «Установлену релігію» через духовника на ім'я Теофіл, який також жив близько 180 р. по Христі. В році 325 по Христі собор духовенства зустрівся в місті Нікея, в Малій Азії, і

підтвердив цю науку. Пізніше її проголо-
сили, як доктрину релігійної організації
«Християнства», і від тоді духовенство зав-
жди тримається тієї заплутаної науки. Тож
тепер можемо зробити висновок, що це не
є Біблійне вчення, а що сатана започаткував
цю науку про «трійцю» через своїх людей.

Та хтось запитає: «Що ж зробити з пи-
саннями, які підтримують «трійцю»?» Чи ж
вони не доказують правдивість науки духо-
венства, і що вона відрізняється від «трійці»
старинного Вавилону? Всякий чесний і бо-
гобоязливий чоловік бажає знати правду.
Він розуміє, що знання – це охорона проти
блуду, але щоб осягнути таке знання, треба
представити аргументи із двох сторін і
щиро зупинитися над ними. Тому звернемо
нашу увагу на головні писання, які викори-
стовуються щоб підтримати науку про
«трійцю».

Найперше, існує текст в 1 Івана 5:7, і в Версії Короля Якова і Версії Дуге, читаємо: «Бо троє їх, що свідкують на небі: Отець, Слово і Святий Дух; і ці три – одно». Інший вірш знаходиться в Євангелії Івана 10:30, який каже: «Я і Отець – одно». Третій, це слова апостола Павла відносно Ісуса Христа, в 1 Тимофія 3:16: «Бог явився в тілі». І четвертий, це добре відомий текст в Івана 1:1, а саме: «Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово».

Коли духовенству ставлять запитання їх же послідовники, як така комбінація, три в одному, може існувати, то вони загально відповідають: «Це таємниця!». Деякі з них стараються пояснити її за допомогою трикутника, три листка, або подобою з трьома головами на одному карку (шиї). Все ж таки богобоязливі люди, що бажають пізнати Єгову й служити Йому, мають трудність любити й почитати заплутаного, дивного

та з трьома головами Бога. Духовенство, допустивши такі погляди, заперечує само собі, говорячи, що Бог сотворив чоловіка у Свій образ. Але ж ніхто ніколи не бачив людину з трьома головами.

ЗАПЕРЕЧЕННЯ

Правдиві християни розуміють, що «нехай Бог буде правдивий, всякий же чоловік омана» (Римлян 3:4, Анг. Вер.). Маючи за цінне правило, що «всьяке слово в Бога – чисте» (Приповісті 30:5; Псалом 12:6), і що наведені тут слова взяті з Божого чистого Слова Біблії, важливим є щоб ми уважно зупинилися над ними. З цією думкою ми розглянемо слова з 1 Івана 5:7: «Бо трое їх, що свідкують на небі: Отець, Слово і Святий Дух; і ці три – одно».

Тут наведемо ясний приклад, як ці слова були додані до Божого Слова, котрий то додаток є виразно заперечений.

Обговорюючи цей текст, славний знавець грецької мови, Веніамин Вільсон, пише у своїм Емфатичнім Діаглоті: «Цей текст відносно небесного свідка не знаходиться в жодному грецькому рукописі, що були написані швидше чим в 15 столітті. Його не наводять жодні грецькі духовні письменники, ані ніхто з початкових латинських отців. Навіть тоді, коли вони застановлялися над певними доказами цього вчення, вони не опираються на ці слова як на авторитет. Тож очевидним є, що він доданий». Правдивість цих слів підтримує факт, що новочасні перекладачі (окрім римо-католицьких версій) не включають цього тексту.

Наступний текст, над яким хочемо застановитися, знаходиться в Євангелії Івана 10:30: «Я і Отець одно». Читаючи цей текст в іншому випадку, людина буде оправдана в твердженню, що Бог і Ісус – одно, але ж

Єгова радить: «Здобувай мудрість, і всім, що маєш, набувай розуму» (Приповісті 4:7). Таким правилом треба завжди керуватись, а особливо в цьому випадку. Сам Ісус пояснив значення слів Івана 10:30 в Своїй молитві до Отця, вночі, перед Його розп'яттям: «Та не тільки за них Я благаю, а й за тих, що ради їхнього слова увірують у Мене, щоб були всі одно: як Ти, Отче, в Мені, а Я в Тобі, щоб одно були в Нас і вони, – щоб увірував світ, що Мене Ти послав» (Івана 17:20-22). Ісус молився за тих, що мали стати членами Його тіла, тобто, церквою. Апостол підтримує цю думку в 1 Коринтян 12:12: «Як бо тіло одно, а членів має багато, всі ж члени одного тіла, хоч багато їх, а одно тіло, так і Христос». Пояснюючи цю точку, апостол пише: «Бо чоловік – голова дружини, як і Христос – Голова Церкви, Сам Спаситель тіла!» (Ефесян 5:23). А тепер завершивши Єговою, як Головою усіх, апостол даліше

пише: «Всякому чоловікові голова – Христос, а жінці – голова чоловік, голова ж Христові – Бог» (1 Коринтян 11:3). Ясна правда відкриває сама себе, тобто, як Христос і члени Його тіла вважаються за одно, так і Єгова й Христос вважаються за одно. Всі вони є одно в згоді, цілях і організації. Коли б це заключення було не розумним, Ісус ніколи б не сказав: «Бо більший за Мене Отець» (Івана 14:28), або, «не Моя воля, а Твоя нехай буде» (Луки 22:42). Тож всі, включаючи й Ісуса, є цілковито піддані Великому Голові, Всемогучому Богу.

Твердження духовенства, що Всемогучий Бог об'явився в тілі людям на цій землі, приводить нас до тексту в 1 Тимофія 3:16, який каже: «Бог явився в тілі». В іншому зауваженні в Емфатичнім Діаглоті, в перекладі Веніамина Вільсона, сказано про 16 вірш так: «Майже всі старинні рукописи і всі версії містять слово «Він» замість «Бог» в цьому

вірші, і так є правильно». Перекладаючи цей вірш слово-в-слово з грецького, читаємо: «Той, що появився в тілі». Американська Стандартна Версія уживає «Він», інші переклади уживають слова «Котрий». Коли б це відносилось до втілення Всемогучого Бога, і так мусіло б бути, що «трійця» правдива, тоді слова Іванові були б не правдиві: «Ніхто Бога ніколи, не бачив, – Однороджений Син, що в лоні Отця, Той Сам виявив був» (Івана 1:18). Однак, ті слова роблять ясним факт, що Ісус, будучи в повній єдності з Отцем, міг об'явити або проголосити Його, як словом так і ділом, перед усіма людьми під час Свого перебування в тілі. Тим то Ісус сказав: «Хто бачив Мене, той бачив Отця» (Івана 14:9).

Давид, промовляючи під впливом духа, описує чоловіка, створеного «меншим ніж ангелів». В листі до Жидів 2:9 ми читаємо ті самі слова про Ісуса: «Бачимо Ісуса, мало

чим уменшеним від ангелів, що за перетерплення смерті Він увінчаний честю й величністю ...». Коли б «трійця» була правдива, тоді Бог був менший від ангелів у часі Свого перебування на землі, що противилося б Його величності. Та ми знаємо, що Ісус прийшов на землю, щоб постаратись про викуп через Своє звершене чоловіче життя. Адаже ж той викуп мусів бути рівний втраті, а саме звершеному життю, яке мав Адам в Едемі: «Життя за життя...» (Повт. Закону 19:21). Написано є про Ісуса: «Він, будучи в Божій подобі, не вважав за захват бути Божові рівним, але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини, і подобою ставши, як людина, Він упокорив Себе, будучи слухняний аж до смерті, і то смерті хресної ...» (Филип'ян 2:6-8). Справедливість Бога не дозволила б Ісусові, як ціні викупу, статись більшим від

звершеного чоловіка, і статись найвищим Всемогучим Богом у тілі.

Розглянемо останній вірш, який мав би підтримувати «трійцю». Він знаходиться в Євангелії Івана 1:1: «Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово». Щоб усунути всякі суперечки, звернімось до перекладу слово-в-слово, яке являється під стрічками в Емфатичнім Діаглоті. Ми читаємо: «На початку було Слово, і Слово було з Богом, і бог було Слово». Зважте тут вставлене речення: «Слово було з Богом». Слово «Бог» написано як власний іменник в цім випадку, із означеним артиклем (по англ. «the») перед ним, коли ж у наступнім реченні «і бог було Слово», ви зважте, що слово «бог» написано з малої букви, як звичайний іменник. Також неозначений артикль (англ. «a») який є включений в цім вислові вказує, що ті дві особи

співпрацювали одна з другою, а не становили одного і того самого Бога.

Тверезе роздумування над цим текстом висвітлить й інші правди для розуміння. Треба пригадати, що «Бог існує від віку й до віку» (Псальма 90:2). Якщо це правда, тоді як могло Слово, як Бог, мати початок? Та правдою є, що те Слово – це Ісус Христос, який мав початок, бо ж в Об'явленні 3:14 Він виразно заявив, що Він був початком творіння Божого. Тому про Нього говорить, як про «Єдинородного» від Отця. В Івана 1:14 сказано: «І Слово сталося тілом, і перебувало між нами, повне благодаті та правди. І ми бачили славу Його, славу, як Однородженого від Отця». Апостол Павло підтримує цю думку в Колосян 1:15, говорячи: «Він є образ невидимого Бога, рожденний перш всякого творива». Тут знову вчителі «тріїці» мусять захищати себе оправдуванням: «це тайна».

Зараз хотілося б обговорити тему «Святого Духа, третьої особи трійці», яка мала б бути рівна з Богом і з Христом у силі, сутті, та вічності. У тих чотирьох текстах, неправильно наведених для підтримки «трійці», то тільки перший вірш містить слова «Святий Дух» (або по англ. «holy spirit»), але й цей є підроблений. Загальне поняття про «Святого Духа» є, що він є духовна особа. Але ж проста правда відносно цього відкриває, що грецьке слово дух було неправильно перекладене на «holy spirit». Навіть коротке вивчення Грецько-Англійського словника відкриває, що грецьке слово перекладене на «дух» має той самий корінь, що є переведений в інших місцях Біблії на «дихання», або «вітер», або «легіт». Як вітер і дихання невидимі для чоловіка, так і Дух Божий. Святий Дух – це невидима активна сила Всемогучого Бога, яка порушує Його слуг до виконання Його волі.

Та для того, щоб переконатися, припустимо, що Бог і Христос були одно в рівності, силі й вічності, підчас Ісусового перебування на землі, аж до Його хрещення. Де ж тоді була третя особа з «трійці», Святий Дух? Без роздумування релігійністи кажуть, що вони всі три знаходилися в одній особі через цілий той період часу. Але ж чи це правда? Писання кажуть, що в часі Ісусового хрещення Дух зійшов на Ісуса у вигляді голуба, і потім Дух провадив Його. «Ісус був поведений Духом у пустиню ...» (Матвія 4:1). Прихильники «трійці» твердять, що всі три особи «трійці» об'явилися в тім випадку, як про це сказано в Матвія 3:16, 17: «І охрестившись Ісус, зараз вийшов із води. І ось небо відчинилось Йому, і побачив він Духа Божого, що спустивсь як голуб, і злинув на Нього. І ось голос з неба, кажучи: Це Мій Син любий, що Я вподобав Його» (Попр. Вер). Але вчителі теорії про

«трійцю» мусять відповісти на наступні запитання із цього тексту: чий голос промовляв з неба, кажучи: «Це Мій Син любий?», чи був це Його власний голос? Де в тім часі був «Святий Дух», який щойно зійшов на Ісуса? І чи небеса не були відчинені для Ісуса на протязі тридцяти трьох років Його попереднього життя на землі? Справді, коли б Він був Богом, або частиною «трійці», рівний в силі, сутті й вічності з Богом, то Він мав завжди доступ до неба. Ці й інші тяжкі запитання переконали духовенство, що найліпше відповідати – «це все велика тайна!»

Ми погоджуємось, що це була б тайна, якби наука про «трійцю» була правдива. Та одна з найбільших таємниць є питання, хто управляв вселеною через три дні, коли Ісус лежав мертвий в гробі? Або навіть через тридцять три з половиною роки Його перебування на землі, коли Він був менший

ніж ангели? Коли б Ісус був Богом, тоді під час Ісусової смерті Бог був мертвий в гробі.

Що за чудову нагоду мав сатана, щоб захопити цілковиту владу! Але вже сам факт, що він не міг це виконати, доказує, що це тільки Єдинородний Син, Він єдиний, був мертвий. Писання стверджує, що Бог «єдиний має безсмертя», а коли б Ісус був безсмертним Богом, тоді Він не міг би померти. В часі Ісусового перебування на землі, диявол робив різні змагання спричинити Йому смерть, але тепер, коли він добився цього, він напевно би не дозволив Йому воскреснути, якщо б це Всемогучий Бог помер. О, як недоречним є це вчення про «трійцю»!

Знов пригадуються нам слова Ісуса: «Отець Мій більше Мене», це означає «більший» не тільки в уряді, але й в особі. Будучи вірний до Своєї обітниці, Отець воскресив Свого Сина на третій день. Коли б

Єгова й померлий Христос були одно в сутті, тоді воскресіння було б неможливе. Релігійоністи наводять писання де Ісус сказав: «Ніхто в Мене не бере її (Моєї душі), а Я кладу її від Себе. Маю владу положити її, і маю владу знов прийняти її. Цю заповідь прийняв Я від Отця Мого» (Івана 10:18, Попр. Вер.). Цим вони сподіваються докзати, що Ісус, «як Бог», міг воскресити Сам Себе. Однак, по розумному, навіть переклад Версії Короля Якова каже, про те, що Ісус добровільно положив Своє життя. Він мав запевнення по заповіді Отця, що Він буде знов пробуджений до життя. Ісус прийняв життя назад, коли Бог дав Йому його через воскресення. Емфатичний Діаглот каже: «Ніхто не відбирає його від Мене, але Я Самий кладу його. Я маю власть положити його, і маю власть прийняти його знов. Цю заповідь Я прийняв від Отця Мого». Знов Американська Стандарт-

на Версія каже: «Я маю силу взяти його знову», але в іншому випадку вживає слово «право» замість сили. Це ясно говорить, що через послух до Божої волі Ісус добровільно віддав Своє життя як викуп, і, як нагороду за вірність, Він знов мав право прийняти життя з рук Отця через воскресення.

Отже бачимо, що науку про «трійцю» не започатковував ні Ісус, ні перші християни. Нідє в Писаннях нема навіть згадки про «трійцю». Тож, коли це, як кажуть, «є основна наука християнської релігії», то чи не дивно, що на ту заплутану науку не звернув уваги Ісус Христос, Своїм виясненням її або навчанням про неї? Та ще дивніше це те, що незвершені люди сотні років пізніше прийняли цю ідею з поганства в свої релігії і тепер навчають про неї, як правду зі Св. Письма. Та ясна правда є, що це бажання сатани не допустити богобоязливих людей

пізнати правду про Єгови і Його Сина, Ісуса Христа. Тому Спаситель дає всім хорошу пораду: «Дослідіть-но Писання, бо ви думаєте, що в них маєте вічне життя, — вони ж свідчать про Мене!» (Івана 5:39).

Більше інформації по даній темі ви можете знайти в книзі «Нехай Бог буде правдивий» ст. 82-93 видавництво Watch Tower 1948р. українське видавництво.

Сайт: teokrat.com

Бібліотека: teokrat.org

YouTube: @teokrat

Facebook: @teokrat

Instagram: jw_teokrat

Telegram: t.me/teokrat

E-mail: teokrat.org@gmail.com

 +38 (068) 800 19 80

 +38 (095) 800 19 80

СВІДКИ ЄГОВИ